

MILD ZIJN VOOR JEZELF EN BELONEN ZIJN CRUCIAAL

VAN ZWAKTE NAAR TROEF

Basketlegende Michael Jordan zei ooit: 'Als je me naar iets pusht waarvan je denkt dat het een zwakte is, dan verander ik die zwakte in een kracht'. En dat is precies wat paralympiër Jasper Balcaen en de verlegen bediende Ann-Katrien Botermans ook deden: zij maakten van hun zwakte een kracht.

ALPIJNS SKIËR JASPER (28) HEEFT HEMIDYSTONIE

'Niets is onmogelijk, ook als je een beperking hebt'

Alpijns skiër Jasper (28) heeft hemidystonie, met als gevolg dat hij geen controle heeft over de

rechterkant van zijn lichaam. Toch werd zijn beperking zijn allergrootste troef, want Jasper schopte het tot paralympiër.

"Kort voor mijn geboorte kreeg ik een hersenbloeding, waardoor ik fysiek beperkt ben. Door de hersenschade heb ik een neurologische bewegingsstoornis die zich uit in twee verschillende vormen: spasmen en dystonie. Ik heb hemidystonie, wat wil zeggen dat ik geen controle heb over de rechterkant van mijn lichaam. Als opgroeiend kind had ik zelf niet door dat ik een tikkeltje anders was dan mijn leeftijdsgenoten. Voor mij was dit de normaalste zaak van de wereld, al werd mijn beperking door velen wel als een zwakte gezien ... Gelukkig hebben mijn ouders me nooit anders behandeld dan mijn zus en

Jasper was amper drie jaar toen hij voor het eerst op de latten stond.

'Als kind had ik niet door dat ik een tikkeltje anders was'

broers en kreeg ik dezelfde kansen in dit leven. Ik was amper drie toen ik voor de eerste keer op de skilatten stond. Mijn ouders zijn fervente skiliefhebbers en trokken geregeld

naar de Zwitserse bergen, dus het stond in de sterren geschreven dat ik het op z'n minst zou proberen. (lacht) Dat ging letterlijk en figuurlijk met vallen en weer opstaan. Zo weigerde de skischool me vanwege mijn beperking, maar via via kwamen mijn ouders in contact met de begeleider van een slechtziende skiëster die destijds tot de wereldtop behoorde. Na enkele trainingen en kampen had ik de smaak te pakken en rolde ik in het wereldje van de topsporters."

DOORBIJTER

"Niets is onmogelijk, ook niet als je een beperking hebt. Naar mijn gevoel is het vooral de buitenwereld die mensen met een handicap meer beperkt of zwakker maakt. Ik weet nog goed dat ik als tiener werd uitgelachen toen ik zei dat ik ooit zou deelnemen aan de Paralympische Spelen. Er waren zelfs mensen die tegen mijn ouders zeiden dat ze niet mochten meegaan in mijn droom. Ik heb enorm veel weerstand gekend, maar ondanks mijn beperking of mijn zogenaamde zwakte was ik er rotsvast van overtuigd dat ik dit zou ombuigen tot een troef en mijn vooropgestelde doelen zou bereiken. Dankzij mijn verleden heb ik geleerd om door te bijten en ben ik altijd blijven geloven dat ik er wel zou geraken. Maar het vraagt bepaalde opofferingen en dat geldt ook voor een wielrenner die de Tour de France wil winnen. Twee keer deelnemen aan de Paralympische Winterspelen - Sochi in 2014 en Pyeongchang in 2018 - zijn ongetwijfeld de hoogtepunten van mijn carrière, al vind ik het misschien nog straffer dat ik, ondanks alle blessures die ik doorheen de jaren opliep, altijd op niveau kon terugkeren. Ik was zeker niet het grootste skitalent. Ik heb pas laat wedstrijden gewonnen, maar als je dan je eerste twee zeges binnenhaalt ... Dat gevoel is onbeschrijfelijk!"